

Telegraful Român.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fil.
Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipogr. arhid., Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», str. Măcelarilor Nr. 45.
Scrisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de douăori 24 fil., — de trei ori 30 fil.
rândul cu litere garmond.

Nou abonament

deschidem cu 1 Ianuarie v. 1917 la ziarul

„Telegraful Român“

cu prețurile indicate în fruntea foii, anume:

pe un an 16 coroane,
pe șase luni 8 coroane,
pe trei luni 4 coroane.

Rugăm pe stimatii noștri abonați, să binevoiască a-și reînnoi din vreme abonamentul, stăruind totodată pentru lățirea ziarului nostru în cercurile amicilor și cunoscuților lor. Luptăm încă cu mari greutate, de diferite soiuri, cari ne împiedică să scoatem foaia regulat, de trei ori pe săptămână. Sperăm însă, că în curând vor fi învinse, și atunci voia va apărea ca mai nădăd, în zilele obicinuite.

Abonamentele se fac prin mandat postal, trimițându-se prețul înainte. Numele abonatului, împreună cu locuința și cu posta ultimă, să se scrie clar și legibil, pentru ca la postă să nu se facă greșală. Bani se trimit Administrației tipografiei arhidiecezane în Sibiu (Nagyszeben), strada Măcelarilor 45.

Administrația.

Nr. 10,429 Plen. 1916.

CONCURS.

Devenind vacant postul de revizor școlar la Consistorul arhidiecezan, pentru îndeplinirea lui se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în ziarul «Telegraful Român».

Dela concurenți se cere să dovedească cu acte în original, că:

1. Sunt români gr.-orientali din mitropolia gr.-or. rom. din Ungaria și Transilvania.

2. Au făcut examen de maturitate.

3. Au terminat cu succes cursurile teologice în unul din seminarele eparhiilor din mitropolia gr.-or. rom. din Ungaria și Transilvania.

4. Au terminat cursul academic de filosofie și au diplomă de profesor pentru școlile medii sau pentru institutul pedagogic, în fine

5. Vor dovedi ocupațiunea de până acum.

Concurenții pot însă produce și alte documente recomandatoare.

Dotățiunea împreună cu acest post este normată în pragmatica de serviciu pentru funcționarii consistoriali, din 1913.

Cererile de concurs sunt a se înainta la Consistorul arhidiecezan în termenul indicat. Cererile întrate după acel termen nu se vor lua în considerațiune.

Nagyvár ad (Oradea-mare), din ședința plenară a Consistorului arhidiecezan, ținută la 9 Decembrie 1916.

Consistorul arhidiecezan.

Psihologia eroismului.

Lumea aceasta, cu suferințele din ea, e crucea lui Cristos, pe care cei nobili au să o poarte!

I.

Ce e eroismul? Curaj! Și ce e curajul? O forță morală! Numai cel crescut în adevărată moralitate poate avea curaj și poate să devină erou. Aceasta e tema pe care a dezvoltat-o foarte frumos scriitorul german *Iosif August Lux* în cartea sa intitulată «*Cultura sufletului*», concretizându-și părerile după cum urmează:

Curajul e o forță morală. În vremile de demult ale cavalerismului a format o înaltă virtute a omului și a fost pus în serviciul idealelor curților domnești, ale religiei și ale amorului. Pentru iubita sa fiecare cavaler și-a pus în joc viața proprie. Deși nu totdeauna virtutea aceasta singură va fi stat în vază mare, totuși în toate timpurile și la toți oamenii, contrarul curajului, *lășitatea*, a fost considerată ca însușire desonorantă, care aparținea sclavilor, nu domnilor. Una un semn distinctiv al celor nobili și o floare a educației lor, învingerea lășității, care e o moștenire naturală a omeniei. Sentimentul fricii e înăscut în orice ființă, întocmai ca foamea și setea. E o admoniție a instinctelor, o mișcare a îndemnului, a boldului de conservare proprie, care se ridică în contra oricărei primejdii amenințătoare și sfătuește, ori la fugă, ori la apărare.

Lășitatea e în gospodăria sufletească tot atât de necesară, ca vocea conștiinței, și nu poate fi adusă la tăcere de tot și pentru totdeauna. Eroul nu înecă lășitatea, ci o învinge! Desvoltarea forței dure și oarbe nu e însă egală cu curajul. Taurul însălbătăcit, nebulul, care se aruncă fără rost în primejdie, nu pot să formeze exemple pentru constatarea curajului, care e o însușire spirituală și ascultă de impulsuri isvorite din puterea unei idei.

Cazurile, în cari poate fi dovedit curajul, trebuie să fie de așa, ca sfârșitul acțiunii să fie cel puțin îndoielnic și învingerea să nu poată fi stabilită înainte. Cumcă cel mai tare va subjuuga pe cel mai slab, se poate ușor prevedea înainte și spre acest sfârșit nu se cere prea mult curaj dela cel tare. Cu totul altcum stau lucrurile în cazul contrar.

Dar nu numai mărimea vadiului, ci și valoarea morală a ideii determină conținutul glorios al curajului și-l deosebește cu îngrijire de simplul pas ușuratic. Nu se poate acorda, fără doar și poate, gloria eroului, unui om, care fără scop și fără nici o necesitate se aruncă în primejdie și se nimicește. În schimb însă istoria va aminti totdeauna cu laudă numele lui Arnold Winkelried, care și-a jertfit cu

curaj viața pentru ideea asociației politice elvețiene, pentru libertatea țării sale.

Nu mărimea curajului singură face, ca cineva să fie erou, ci se cere și o mărime a ideii, ori cel puțin o mărime a sortii, o mărime a păcatului, și în raport cu ea, o mărime a pedepsei, care să ofere omeniei exemplul tragic, cum se pune în cumpăna cerească a dreptății păcatul și pedeapsa, pentru ca conturabal echilibrului moral să fie iarăși restabilit. În consecvență eroul e o apariție morală!

Insemnătatea eroului nu reșede numai în imaginea înaltului curaj bărbătesc, pe care eroul l'a arătat, ci mai ales în misiunea, pe care a împlinit-o cu manifestarea curajului său. Eroul învingător cunoaște suferințele omeniei; e sguduit de frică, gândindu-se la ele; el știe, cari sunt dorințele, cari sunt greșelile, cari sunt așteptările omeniei. Sufere cu ea; dar el nu numai suferă, ci și învinge suferințele. Nu desperează, ci le învinge și învinge! În așa eroul e de toate, în o singură persoană: purtător de suferințe, învingător, al fricii și a cădutei readucea actualul virtuții.

Înțeles adânc are prin urmare cultul eroilor și al sfinților. Omenimea vede în eroi și în sfinți icoana voinței ei proprii, a dorinței ei, deși nu totdeauna și a putinței de a face ce au făcut aceia. Eroii și sfinții apar omeniei ca uriași bine înarmați, cari dispun de forțe supraomenești. Privirea lor e ridicată sus, deasupra mizeriilor zilnice de jos, spre orizonturi depărtate. Ei văd mai mult decât e de văzut în viața aceasta. Stau sub influența dumnezeirii, dela care au primit curajul și puterea. Stau sub influența ideii, care a făcut, ca ei să cunoască și recunoască o armonie grandioasă lumească. Recunoașterea aceasta, anume, că între împrejurări există și ceva mai important decât mizerabila existență particulară, care trebuie jertfită dacă așa cer interesele mai înalte, îl face pe erou să atingă pocalul de grație al vieții eterne și să sugă din el o picătură, ridicându-se mărimea sa deasupra măsurii obicinuite, deasupra vremilor și a tuturor orizonturilor.

Eroul a fost totdeauna un om al spiritului, un aducător de idei, un realizator de idei, a fost acela, care a făcut omenimea să bânuiască, cumcă există o viață nemuritoare. Totdeauna a fost el un luminător, care a privit în ochii Dumnezeului său și care a stat gata cu bucurie să fie pentru dumnezeirea recunoscută ce el și poetizată în idee formală, crucea suferințelor pe spatele sale. Toți eroii și toți sfinții, fie din vremea antică, sau din vremea creștinerării popoarelor, au avut însușirea această comună, ca căutători după adevăr, ca aducători de lumină, ca salvatori ai omeniei, și și-a împlinit fecare în felul său misiunea, o misiune morală, care ca solie cerească avea sfințenie religioasă și avea de

scop scoaterea neamului omenesc din cătușele întunerecului, ale desperării și ale necredinței, și aducerea ei la curățenia și desăvârșirea asemănătoare d-zeirii.

Toate ideile, cu adevărat mari, sunt de caracter religios. Prin urmare, toate pretensiunile cu adevărat morale, sunt pretensiuni religioase. Etica e fiica religiei. Curajul cel înalt, puterea virtuților frumoase, capacitatea însufletirii, a jertfirii pentru interesele totalității, învingerea egoismului mărunț personal, făptuirile mari, săvârșite fără frică, apoi idealismul, și în caz de necesitate jertfirea vieții acesteia în favorul intereselor mai înalte, toate acestea sunt tot atâtea expresiuni ale sentimentului religios. Poarte orice nume ideile isvorite din ele, anume: ideea dumnezeirii, ideea libertății, ideea patriei, ideea datorinței, rădăcina și scopul a fost totdeauna același. Ca forțe religioase au năzuit ele spre împlinirea și încoronarea acestei vieți reale, ca forțe aflătoare în ideea divină a nemuririi!.

Anul-nou, în Sibiu.

a se aduce feliicitări în ziua de Anul-nou celor dela conducerea bisericii, n'a fost dat uitării nici de astădată în Sibiu. Deși puțini la număr, căci pe degete pot fi numărați Români inteligenți aflători acum în Sibiu, ne-am prezentat totuși Duminecă, în ziua Anului nou, — după terminarea sfintei liturgii, — la Ilustritatea Sa, Arhimandritul *Dr. Ilarion Pușcariu*, vicariu arhiepiscopesc și reprezentantul din Sibiu al bisericii și arhidiecezei noastre, pentru a-i aduce feliicitările obicinuite din prilejul schimbării anului. Oratorul ocazional a fost domnul *Andrei Bârseanu*, prezidentul Asociațiunii, care în cuvinte frumoase și alese a zugrăvit situația tristă în care se află biserica noastră și peste tot poporul român din patrie, și a constatat, că în aceste zile extrem de grele, Ilustritatea Sa, părintele vicar arhiepiscopesc, a stat la postul său, mângâind și îmbărbătând. Li aduce deci toată recunoștința și mulțăminta celor ce l-au văzut muncind, și dorindu-i an nou fericit, dorește totodată, ca anul care se începe să fie mai senin decât cel trecut, ca în el biserica noastră și poporul român să scape de chinuitoarea situație în care se află acuma. Ilustritatea Sa, părintele vicar, *Dr. Ilarion Pușcariu*, a răspuns adânc emoționat, mulțumind pentru doririle de bine și mulțumind tuturor aceluia, cari i-au stat întru ajutor în zilele grele prin cari am trecut. Bunul Dumnezeu va face, ca biserica noastră să iasă cu bine din situația grea în care a ajuns, și în această firmă speranță dorește tuturor an nou fericit, mai fericit decât anul trecut acum la vecinicie. Adâncă impresie au făcut ambele vorbiri asupra celor puțini, cari au avut prilej a le putea asculta și a le acoperi cu aprobările și aclamările lor.

Notă diplomatică. Atât în Viena, cât și la Berlin, a fost înmănată reprezentanților puterilor neutrale și reprezentantului scaunului papal câte o notă diplomatică, Joi, în 11 Ianuarie n., care notă formează un fel de răspuns la refuzul antantei de a intra în pertractări de pace cu puterile centrale, și în care se rectifică mai multe afirmări greșite din nota antantei, firește, nu pentru convingerea antantei, ci pentru orientarea statelor neutrale, cărora li se dă asigurarea de nou, că ofertul de pace s'a făcut din partea puterilor centrale cu toată sinceritatea, pentru a se pune odată capăt vărsării de sânge. Dacă antanta refuză acceptarea ofertului, răspunderea pentru urmări are singură să o poarte în fața lumii și a dumnezeirii. Puterile centrale vor continua lupta, cu deplină încredere în cauza lor dreaptă, până vor eluipa pacea, care va garanta apoi pe seama popoarelor lor existența, onoarea și libertatea dezvoltării, făcând totodată cu puțință, ca toate statele, în plină egală îndreptățire, să lucreze în comun la deslegarea problemelor mari culturale din viitor. — Cam acesta e cuprinsul notei, care, cum am spus, a fost predată Joi în Viena din partea ministrului nostru de externe Czernin, iar în Berlin din partea cancelarului german Bethmann-Hollweg, nuntului papal și reprezentanților puterilor neutrale.

Convocarea parlamentului austriac. Se vestește dela Viena, că prin curierul bine informat de acolo așa se știe, că senatul imperial austriac va fi convocat în sesiune ordinară pe la mijlocul lui Martie c. la Viena. Președintele de până aci al senatului, domnul *Dr. Sylvester*, și-a dat demisia în mod irevocabil, și astfel prima datorință a senatului va fi să-și aleagă un nou preșident. Dorința noului guvern austriac este aceeași: așezarea parlamentară în partea cealaltă a monarhiei. Scopul principal pentru care se convoacă senatul imperial austriac e însă acela, ca Majestatea Sa, Monarhul, să depună în fața parlamentului austriac jurământul, ca Împărat al Austriei. În cealaltă parte a monarhiei nu e încoronare solemnă, ca la noi. Mai e vorba apoi, ca parlamentul austriac să aleagă și membri în delegațiunea austriacă, pentru ca să poată fi convocate și delegațiunile în sesiune ordinară. În fața lor își va

expune apoi programul noul ministru de externe al monarhiei, contele *Otocar Czernin*.

Condițiile antantei. La cunoscuta notă a preșidentului statelor unite americane a răspuns acum și antanta, precisându-și astfel condițiile, sub cari e aplicată a intra în pertractări de pace cu puterile centrale: Statele mici: Belgia, Sârbia și Muntenegru să fie reînființate și despăgubite. Părțile ocupate din Franța, Rusia și România să fie imediat părăsite de trupele puterilor centrale, acordându-se despăgubire deplină pentru pagubele pricinuite. Organizarea de nou a Europei, pe baza principiului de naționalitate, cu respectarea drepturilor popoarelor mari și mici. Retrocedarea teritoriilor luate mai înainte dela alții, în contra voinței populației și eliberarea Italienilor, Slovenilor, Românilor, Cehilor și Slovacilor din jugul strein, precum și a popoarelor creștine de sub tirania turcească. Turcii au să fie scoși din Europa, pentru că formează pedecă pentru civilizațiunea apuseană. Antanta declară în răspunsul dat domnului Wilson, că luptă în contra militarismului german și pentru atingerea scopurilor înșirate, nu însă pentru nimicirea popoarelor germane, ori pentru subjugarea lor politică!

Din parlament. Dieta țării a ținut ședință Joi, în 11 Ianuarie n. Dela încoronare nu mai fusese întrunită. Ședința aceasta încă a fost numai formală. În ea s'au făcut comunicările următoare: că Majestatea Sa, Regele, a luat la cunoștință cu vie satisfacție felicitările aduse din partea dietei la anul nou, exprimându-și, în numele său și al Reginei, prealalta mulțumită pentru semnele de credință și alipire, și că ministru de externe al monarhiei a fost numit contele Czernin, iar ministrul comun de finanțe. S'au prezentat apoi mai multe proiecte de lege, anume: despre eternizarea memoriei fericitului în Domnul, Împăratului și Regelui Francisc Iosif I, despre încoronarea Majestății Sale, Regelui Carol IV, despre inarticularea în lege a diplomei de încoronare și a jurământului prestat din partea Majestății Sale, despre darul țării, făcut Majestăților Lor cu ocaziunea încoronării în sumă de câte 50.000 galbeni, despre întregirea dispozițiilor excepționale sub du-

rata războiului, despre urcarea dării de timbru și transport la căile ferate, și în fine, despre eternizarea memoriei eroilor, vii și morți, din actualul război, pe seama cărora fiecare comună va avea să gătească câte o peatră comemorativă și fiecare oraș câte un monument mai însemnat. Toate proiectele de legi s'au împărțit între comisiuni. Ședința proximală formală s'a anunțat pe Luni, 15 Ianuarie nou, iar cele meritatoriale se încep în 22 Ianuarie n.

Pastorală de Crăciun.

Preasfinția Sa, Episcopul *Dr. E. Miron Cristea* al Caransebeșului, a adresat credincioșilor săi pastorală următoare de sfintele sărbători ale Nașterii Domnului:

Nr. 1768/1916 (La Crăciun. Orfanii).

MIRON,

din mila lui Dumnezeu și voința clerului și a poporului dreptcredinciosului episcop român al eparhiei Caransebeșului.

Vouă tuturor credincioșilor din eparhie și îndosebi ascultătorilor acestor cuvinte arhieresti, har și pace dela Dumnezeu — Părintele din ceruri; iară dela Noi binecuvântarea Noastră arhipăstorească.

«In întreaga mitropolie... n'avem nici un institut de creștere pentru orfani...»

Din propunerea Noastră pentru înființarea băncii culturale «Lumina» din Sibiu, 1908.

Iubiților creștini!

Iarăș a mai trecut un an. A fost și acesta un an de greutate și supărări. Deci nici de astădată glasul meu cătră voi, iubiților fii suflatești, nu este, nu poate fi, glas de bucurie, ci numai glas de *părintească mângâiere* și de *împreună-simțire* cu cei în năcazuri, dupăcum zice prorocul Isaia: «Și pe cei smeriți ai poporului său i-a mângâiat (49—13)... în ce chip mângâie pe cineva maică-sa». (66—13).

În pastorală Noastră dela Crăciunul trecut am scos la iveală faptul, că pe urmele crâncenului război, al cărui sfârșit și acum în al treilea an abea se poate prevedea, vor rămânea o multime de *orfani*. Totodată am arătat datorința de a ajutama pe acești copii lipsiți și săraci. Sărbătoarea Nașterii Domnului din nou Ne îndreaptă privirile spre acești copii fără de tată. Ați văzut desigur vr'odată și voi, iubiți fii suflatești, icoana Nașterii Domnului: O peșteră, un grajd sărăcăcios, mai mult parăsit, în hotarul Vifleemului. În ieslea simplă, pe un mănunchiu de paie și în scutece, rupte din vr'o haină, zace nou născutul fiu al Mariei. Înfașurarea plină de bogăție, scumpele îmbrăcăminte și daruri, cu cari vin Magii dela răsărit, craii Perșilor, scot și mai tare la iveală împrejurarea sărăcăcioasă a locului, unde s'a născut Mântuitorul lumii.

Această icoană ni se reîmpropătează în memorie în ziua Nașterii Domnului. Ea ne îndreptează totodată privirile spre căsuțele fără foc și fără țoale și fără pâinea de toate zilele a multor orfani din cuprinsul eparhiei Caransebeșului. Deci Ne vedem din nou îndemnat a sfătuî poporul, să nu întrelase a se îngriji de cei orfani.

Dar de astădată nu voesc a da numai îndemnuri de frumoase cuvinte, ci — precum în ziua de Crăciun Fiul lui Dumnezeu, «*Cuvântul trup s'a făcut*» — așa și Noi, dimpreună cu voi, iubiți ascultători, să *întropăm o idee măreață, să înfăptuim un lucru bun*, pe care ca pe o faptă de binefacere să o vedem cu ochii și aievea să o putem prinde cu mâna. *Adevărata mângâiere a celor în năcazuri constă în ajutorarea lor.*

1. Ceice cunoaștem poporul nostru știm că totdeauna s'a arătat milostiv față de orfani, și desigur toți cunoașteți cazuri, cum cutare a luat de suflet, a adoptat și crescut câte un orfan rămas de părinți. Această milostivire în zilele acestea grele trebuie să cuprindă inimile tuturor și mai ales ale celor ce înșiși n'au copii. Până acum suntem în țară peste 60.000 de orfani, ai căror tătăi au căzut în război. Între aceștia vor fi foarte mulți Români. N-rul lor crește zilnic. Astfel nu se vor putea adăposti, decât o mică parte, în orfelinatele cele proiectate. Deci este o trebuință mare, ca să fie crescuți cât de mulți orfani în satul, în care s'au născut. În această direcțiune deci trebuie să facă toți ce se poate.

1. Mai iute cred că vom ajunge la scop, dacă preoții din parohii vor consacra numărul orfanilor și mai ales a celor avizați la ajutor străin. Apoi se vor pregăti la sărbători potrivită a ținea în biserică o cuvântare, în care să roage, să îndemne și să înduplece pe frunțași pe cari Dumnezeu nu i-a învrednicit de copii proprii ca să iee la sine pe câte un astfel de orfan mai ales care este ceva înrudit cu ei, și să-l crească. Despre succesul obținut să facă comitetului parohial raport și cele înscrise să se iee la protocol, având o copie a se trimite la consistor.

2. Unde intervenirea preoților nu va fi de ajuns, ei să ceară și concursul comitetului parohial, invitând pe toți membrii lui și pe toți, câți pot fi de folos, ca să propoveduiască în parohie ideea adoptării și îngrijirii de orfanii, cari au rămas în nimănu. Și în cazul acesta comitetul să prinde la protocol cele îndeplinite.

În modul acesta se pot așeza mulți orfani și se pot crește de fii buni ai bisericii, neamului și patriei. La apelul făcut de biserică din partea preoților și a unor oameni de inimă prin sat se vor anunța desigur destule familii, descoperindu-și dorința de a lua la sine pe câte un orfan. Se cere numai zelul celor din fruntea parohiilor, cari să facă pașii de lipsă, și dăruiască și să insiste pentru îndeplinirea sfatului Nostru. În ieslea simplă dela Vifleem încă s'a născut, nu om de rând, ci însuși celce a devenit Mântuitorul lumii; așa și din orfanii nimeni, crescuți în case bune și de familii fruntașe, cine știe ce oameni însemnați și vrednici se pot alege?

FOIȘOARA.

Evangelia — putere dumnezească.

— Traducere, de Gh. Hențla, paroh. —

«Că nu mă rușinez de Evangelia lui Cristos, că este puterea lui Dumnezeu spre mântuirea a tot celui ce crede». Rom. I, 6.

Nu toți ceice aparțin bisericii creștinești, aparțin și credinței creștinești. Cui ar fi necunoscută această experiență? Și mulți cetind aceste rânduri, se vor gândi în sine: «Eu aparțin într'adevăr bisericii creștinești, nu pot însă afirma, că aparțin întru toate și credinței creștinești! Nu sunt încă clar în internul meu, că ce adevărat trebuie să-mi închipuiesc sub această credință, și cum ar putea ea influența asupra întregii mele ființe, spre învierea și fericirea mea trairică. Eu sunt stăpânit încă, — adeseori fără voia mea, — de fel și fel de îndoeli, cari mi se impun dela sine. Tind după lumină și rămân în întunec constant. Caut în liniște după ceva mai bun și totuși nu-l pot cuprinde! Și eu nu descoper nimănui aceste îngrijorări ale mele, pentru că nu-mi poate ajuta, dacă nu-mi pot ajuta eu singur prin propria mea putere de meditare și de explorare. Afară de aceasta trebuie să fiu precaut, când aș descoperi altuia starea mea neplăcută, pentru că să nu fiu desprețuit. Eu nu aș trada-o nici celui mai bun prieten al meu, temându-mă, că considerația lui față de mine s'ar putea mic-

șora. Pentru că noi iubim și ne încredem cu desăvârșire numai în acela, despre care credem, că posedă o anumită rezoluțiune și tărie a felului de gândire; că nu șovăiește în nici o chestie, cu atât mai puțin în cele de ordin mai superior...»

Astfel cugetă mulți. Și evangelia stă ca moartă înaintea lor; bucuria vieții, adevărata, curata bucurie a existenței lor se depărtează dela ei, lumea splendidă, strălucit univers al minunilor creațiilor dumnezeiești planează înaintea lor ca o enigmă mare.

O, prietene, temător și nefericit, cum îți deplâng eu boala ta! Boală a sufletului tău e doară dispoziția ta sufletească, tocmai așa precum contrazicerea și confuzia nenaturală a puterilor și sucurilor deșin boale ale corpului tău. Cine ar putea să-ți ajute, dacă nu-ți poți ajuta tu singur?

Dar să cercetăm: oare nu s'ar putea descoperi originea năcazului tău tainic? Și dacă ai aflat-o, atunci găsești poate cu atât mai ușor și cel mai sigur mijloc de ajutorare, conform facultății tale de judecată.

Multe lucruri, pe cari tu ca copil le-ai experiat și învățat, în anii mai maturi ai vieții tale le-ai lăpădat dela tine, părându-ți a fi defectuoase și necomplete. Ele însă și-au adus pe vremea aceea satisfacție. Ceeace de atunci încoace ai experiat și învățat, nu vrea să-ți ajungă. Tu ai dori să rechemi iarăși pacea copilăriei în pieptul tău, dar cunoștințele tale, înmulțite și crescute de atunci încoace, te rețin dela aceasta. Multe lucruri, pe cari și-le spune biserica, și se par de altcum foarte apropiate și binefacătoare; ele însă nu convin minții tale, percepții tale. Ele se ceartă cu inteligența

ta. Tu stai adeseori în casa lui Dumnezeu între creștini, vezi tainele lor, auzi predicarea cuvântului sfânt, îndreptat și cătră tine, însă ție și-se pare, că nu ai aparținerea acestui lăcaș, ci cu totul altei religii.

Cum ai căutat tu însă de atunci încoace după adevărul fericitor? Poate greșala cardinală a răului tău zace în aceea, că ai întrebuintat mijloace cu totul false, pentru că să-ți procuri liniștea.

Omul e dela natură un *întreg*, în sine nedespărțit. Și dacă omul vrea să înțeleagă natura, pe sine însuși, dumnezeirea, existența sa, menirea sa, de aici și cea viitoare: atunci el nu trebuie să lucreze cu o fire divizată.

Tu poate vrei să măsuiri și să cunoști numai cu ajutorul minții tale ceea ce în sine e infinit. Aici ai greșit. Nu ești tu multumit, că Celce te-a creat, a pus în Eu-l tău și concepția despre infinit? Când ai fi ajuns tu și numai la gândul acesta mare, fără această revelație spirituală mai înaltă? Dumnezeu s'a relevat în tine însuși. Pulbere, ce ești! Pentru ce vrei să subtilizezi și de ce dubitezi în această revelațiune, în loc să o stimezi? Toate îndoelile tale sunt zadarnice. Adevărul rămâne în tine, cu toate că tu continui a-ți tortura creierul și a măsura unilateral numai cu mintea ta. Multumește-te cu ceea ce și-a revelat spiritul și nu încerca imposibilul, nu fînde după contraziceri. A încerca îndoeli cu încăpăținare, e a preface îndoelile în deprindere, în manie, în patimă. Omul poate ajunge pe urmă acolo, că recunoaște însuși prostia îndoelilor sale și cu toate acestea se cugetă în continuare: ar putea însă fi și altcum! Aici îndoala a devenit deja manie, care nu se poate stărpi

ușor. Ceeace tu numești minte luminată imparțialitate și putere spirituală, e o adevărată boală sufletească.

Pentru a putea pricepe pe Dumnezeu pentru a putea înțelege legătura existenței tale de aici cu o existență viitoare, ar trebui să fii tu însuși Dumnezeu. Indestulează-te deci cu primele revelațiuni, pe cari și le-ai făcut Acela, care te-a creat. Crede în ele și lucrează după ele. Nu fi asemenea copilului, care din curiositate de a cunoaște conținutul frumos al cărților, desconsideră învățarea monotonă a literilor, căci nu vrea să le știe pe acestea, ci întreg conținutul cărții. Noi însă am primit aici prima literă care ne pregătește pentru cetirea întregului op mare și dumnezeesc. Silește-te să-l pricepi în credință copilărească. Tu nu ești creat fără scop, și concepția despre eternitate nu a fost aruncată accidental. Vine ziua, care-ți desvălește a doua literă. Lucrează și crede, căci ea-ți va veni poate înainte de moarte.

Răul opus boalei de a sbura cu puterea de imaginațiune prin infinit, sau de a măsura cu mintea îngustă cele mai superioare, — ceea ce în fine va trebui să degeneze în scepticism, — este, dacă omul își pune religiuinea sa numai în simțiri orbe, fanatice, și dacă tinde să pătrundă în cele sfinte prin rugăciune constantă și prin sdrăbirea constantă a inimii sale. Aici el iarăși se găsește în contrazicere cu natura sa proprie și cu lumea. El tinde după liniște, după fericire, după unirea lui cu Dumnezeu, și nu le găsește. Căci el observă, spre înfrustrarea sa, că meditațiile sale nu au totdeauna fervoarea ce ar dori el să aibă, că simțirile sale răcesc adeseori, contra vo-

De aceea On. noștri preoți, învățătorii și fruntașii satelor să nu dea uitării acest sfat părintesc, ci să facă tot ce pot întru împlinirea lui, întemeindu-și stăruințele pe cuvintele prorocului Isaia, când zice: «Frânge celui flămând pâinea ta, și pe săracii cei fără de casă bagă-i în casa ta, și de vezi pe cel gol, îmbracă-l; și nu trece cu vederea pe cei ce sunt din seminția ta». (58—5—11.)

II.

De altă parte fruntași ai bisericii noastre au luat inițiativa, să se întemeieze în Sibiu, în centrul mitropoliei noastre, și un *Orfelinat*, adică un așezământ pe seama creșterii orfanilor noștri. O vie mișcare s'a pornit în toate părțile pentru a aduna mijloacele de lipsă pentru deschiderea cât mai curând a acestui orfelinat. În scopul acesta s'au trimis contribuiri și din eparhia noastră, precum trebuie să se facă din toate părțile mitropoliei.

Din sumele încurse și din cari se vor mai oferi, succesul va fi la Sibiu asigurat. Deci fără a stingheri succesul celor dela Sibiu, datorință avem a nu rămâne nepăsători la strigătele de ajutor ale orfanilor de la noi, cari nu vor încăpea în orfelinatele altora. Deci trebuie, nu numai să ne gândim, ci să și *facem* ceva pentru ei, mai ales că cei lipsiți cătră cei din fruntea bisericii se îndreaptă după ajutor și *biserica nu-i ertat să-i respingă*. Ne îndeplinim deci o părintească datorință, când din nou apelăm la simțul de marimozitate al tuturor credincioșilor noștri din eparhie: cler, învățătorime, intelectuali, meseriași și țărâime etc., ca să contribuie din toată inima pentru *fondul orfanilor*, care prin aceasta se *înființează în eparhia noastră*. Temelia acestui fond am pus-o Noi solvind la casa consistorială, ca început, *una mie de coroane*. Alții cu stare materială bună și cari n'au de dat în multe părți, sperăm că ne vor întrece.

Am ales în scopul acesta anume ziua sfinte Nașteri, când inima tuturor creștinilor, după obiceiul strămoșilor, este mai aplicată spre milostenie; iară de altă parte, ca tocmai la aceste sfinte sărbători să aveți toți credincioșii ca îndemnul pilda celor trei crai dela răsărit, cari *au venit cu daruri* la locul de naștere a lui Cristos. — Așa și Voi, iubitorii credincioși, să veniți de astădată la sfânta biserică, unde se prăznuiește Nasterea Mântuitorului, nu numai cu inima deschisă spre milostenie, ci și cu mâna plină de daruri, pe cari cu îmbrășugare să le vărsați pe *discul, care se va purta în cele trei zile de Crăciun în toate bisericile din episcopie*.

Ceice n'au fost pregătiți în ziua primă, vor aduce și oferi jertfa lor în ziua a doua sau a treia.

Școlarii vor merge cu colinde pela casele fruntașilor și darurile primite le vor trimite și ei pentru ajutorarea micilor lor soți orfani.

Iară după sărbători, comitetul parohial va numi o comisiune de femei și fete din comună, din care să nu lipsească nici cele din clasa inteligentă, cari vor colecta dela toate casele, dând astfel ocazie, ca toți să poată oferi obolul lor pentru un scop atât de creștinesc și umanitar. Intrucât preoții

și onoratele comitete vor găsi și alte mijloace ducătoare la bun rezultat, lăsăm la aprecierea lor, ca să facă tot ce cred de bine în această privință.

Unde comunele bisericesti sunt cu stare bună, așteptăm să jertfească și ele ceva în acest scop frumos.

Eparhia noastră, care are cele mai puține așezăminte, e datoare să se sforțeze ca să nu rămâie înapoia altora, mai ales că azi mulțimea poporului are bani și numai oameni de ispravă să cer, cari să intruzeze ideea. Mulți au câștigat pe deosebite lucruri bani frumoși; deci în belșugul lor să nu-și uite de orfani. Dumnezeu le va răsplăti jertfa ce vor da-o din ceace tot Dumnezeu le-a ajutat să aibă.

Noi, precum am atins la început, încă la 1908 am accentuat lipsa de orfelinat în biserică noastră, în cuvintele cuprinse în propunerea pentru înființarea băncii culturale «Lumina» din Sibiu: «*În întreaga mitropolie... n'avem nici un institut de creștere pentru orfani...*» Acum însă pe urma războiului această lipsă este și în eparhia noastră arzătoare și neamănaveră.

Credem tare, că atât iubitul cler, cât și poporul credincios, vor asculta și îndeplini cu însuflețire aceste 2 sfaturi arhieresti, cuprinse în pastorala de față, ca astfel cu ajutorul lui Dumnezeu să putem întemeia barem un *fond*, din venitele căruia să ajutorăm cât mai mulți orfani săraci.

Preotul *Traian Petrișor* din Gușterița de lângă Sibiu, acum preot la miliție, a adunat singur peste 6000 cor., iară părințele protopop *Dr. Ioan Lupaș* numai în parohia sa Săliște peste 30.000 cor. pentru orfelinatul din Sibiu. Oare noi, o *eparhie întreagă*, să nu putem face cel puțin atâta, cât în arhidieceza Ardealului o *singură comună*?

Voință și stăruință se cer numai, și succesul trebuie să urmeze.

Toți câți vor osteni în acest scop creștinesc să fie convinși, că fac nu numai o faptă plăcută oamenilor și lui Dumnezeu, ci vor șerge și multe lacrimi din ochii orfanilor, despre cari zice vechiul coniar Ioan Neculcea, că: «*lacrimile orfanilor nici soarele, nici vântul nu le poate usca, ci numai dragostea creștinilor cu milă*».

Caransebeș, 10 Decembrie 1916.

Dr. E. Miron Cristea, m. p.,
episcop.

A N U N T

Aduc la cunoștință P. T. Domni profesori și a elevilor din ambele secțiuni, — teologică și pedagogică, — că instrucțiunea, începând din 19 Ianuarie (1 Februarie) a. c., se va continua în Nagyszeben (Sibiu) în institut, în mod normal.

Oradea-mare, 1/14 Ianuarie 1917.

Dr. Eusebiu R. Roșca,
director seminarial.

cirea celor ce te încunjură, prin cuvinte și fapte creștinești; pe Dumnezeu însă să-L iubești mai presus de toate.

Dubiosule în orice formă! Starea ta e o stare a chinului liniștit. Pentru ce nu fugi de el? Păzește-te de a urma pe mai departe indoeleilor tale; căci ceace îți se prefacă în deprindere, te stăpânește după ceasta cu atât mai tare. Dubiosule de orice formă, mântuește-te, mântuește-ți sufletul, fericirea vieții tale!

Tu întrebi: «Dar cum? Căci tocmai mântuirea mea o caut; liniștea internă o doresc. Unde le pot găsi?»

Eu îți răspund: «În tine și în adevărata înțelepciune».

Tu întrebi: «Cum pot dobândi adevărata înțelepciune? Căci tocmai ea e aceea, pe care o caut și la care nu pot ajunge?»

Eu îți răspund: «Tu o vei găsi, însă nu pe calea de până acum. Dovadă că ai greșit e, că tu acum ești mai nefericit decum ai fost înainte de a apuca pe această cale. Tu ai ajuns la discordie cu tine însuși, cu puterile tale proprii, pentru aceea pari a fi în discordie cu Dumnezeu și cu viața. Religiuinea adevărată își va relua dela sine intrarea în inima ta, dacă nu mai tinzi unilateral după ceea ce-ți lipsește. Vezi, e un adevăr mare în cuvintele apostolului: «*Eu nu mă rușinez de evangelia lui Cristos, căci ea este puterea lui Dumnezeu, spre mântuirea a tot celui ce crede*». (Rom. I, 16). În aceste cuvinte zace un adevăr, pe care poate tu nu l-ai cunoscut nici odată în plinătatea lui».

(Va urma).

† Preotul militar N. Peicu.

Inregistrăm cu adâncă durere moartea eroică a preotului militar Nicolae Peicu, întâmplată pe frontul italian la 17 Decembrie 1916.

Vestea aceasta notificată de preotul militar romano-catolic Sorbán József oficiului nostru protopopesc al tractului Sighișoara ne umple inimile de jale. Credințioșii noștri din comuna bisericască Galomfalău-mare pierd pe părintele lor sufletesc, care timp de 4 ani le-a ținut aprinsă făclia credinței strămoșești, iar soldații, pe cari îi mângăia în mijlocul încercărilor grele ale războiului, nu vor mai vedea pe neobositul lor mângăietor. În toată înfruntării obstacolelor naturii, părintele Peicu, — precum spune raportul colegului său romano-catolic, — «în conștiința chemării sale se învârtea în mijlocul sărmanilor răniți, mângându-i», când o lăvăină năpraznică i-a curmat pentru totdeauna activitatea, ce o desvoltase pentru tron și patrie.

«Știu și simțesc, — zice raportul menționat, — că tractul protopopesc a întâmpinat mare pierdere, dar preoților și credințioșilor să le servească spre mângăiere conștiința faptului, că *Peicu a fost erou, și ca erou nu e de compătimit, ci de admirat. Tractului să-i fie spre fală, că a dat preot bun eroilor, iar patriei erou. Să-i păstrați memoria pe vecie și să o puneți ca pildă urmașilor*».

Dormi în pace, frate! Tu și-ai împlinit cu cinste și devotament cursul vieții, ca slujitor al altarului, dar ai dat o pildă vie și despre felul cum știe jertfi preotul român al iubitei noastre țări Ungaria și pe altarul tronului și al țării. Somnul tău e al omului, care și-a îndeplinit mai întâi lucrul reclamat de chemarea sa. Cu atât mai lină este deci odihna ta. Deasupra mormântului tău o cruciuliță va încresta trecătorilor, că ai fost erou, iar freamătul frunzelor și murmurul apei vor da glas și vor îndulci somnul tău.

Crucea mormântului tău va slăbi de vreme, dar amintirea ta va fi cu noi. Iubita ta soție și pruncii te vor plânge, dar îi vom îmbărbăta noi, spunându-le că eroii nu sunț morți.

Iar acum îmi iau rămas bun dela tine, frate. Prietenii anilor din gimnaziu și din secolul trecut, — țara Otoman, — vor rămâne neșterse în mintea mea și nu voi uita a spune tuturor, că viața ta a fost cu adevărat profețască.

Dr. Gheorghe Comșa.

Calendarul noastre.

— Câteva dări de semă. —
(Urmare).

(x) Gustul și trebuințele de tot felul ale oamenilor din clasa țărănească le are în vedere *Calendarul Asociațiunii*, menit anume pentru poporul nostru.

Anul al șaselea, 1917, al acestei publicațiuni, ieșite tot din tipografia arhidiecezană, cuprinde, în primele cincizeci de pagini, după însemnarea zilelor și sărbătorilor, *sfaturi economice* și de altă natură pentru fiecare lună, tarifa cea mai nouă cu privire la poșta și la timbre, și alte informațiuni mai mult sau mai puțin vrednice de a fi răspândite.

«*Semnele de timp*», bunăoară, pot fi foarte interesante din punctul de vedere al credințelor poporului; dar «*Umblarea vremii*», care profețește între altele, că în 20—22 Ianuarie va bate vântul și va fi *moină*, (schimbată de culegător în «moimă»), sau că în 18—24 Iulie are să fie timp «ameteat», iar în 1—5 Decembrie «bine», pe lângă toate progresele neîndoioase ale meteorologiei, nu poate fi sprijinită de nici un argument valabil. Precizări de natura aceasta, sau «*Cum va fi anul?*» s'ar putea lăsa în grija calendarelor de-a doua și de-a treia mână, întocmite de speculanți de ai noștri sau de străini.

În a doua parte, pe o sută de pagini, *Calendarul Asociațiunii* oferă un material din cele mai variate pentru învățură și petrecere.

Inregistrează, cu vorbe puține și nimerite, momentele capitale din anul dispărut: Moartea Monarhului Francisc Iosif I și urcarea pe tron a părechei domnitoare de astăzi; trecerea la cele eterne a harnicilor arhieriei Ioan Mețianu și Dr. Vasile Hossu. În notițe potrivite se face amintire: despre poetul Andrei Murășanu, dela a cărui naștere s'au împlinit în 1916 o sută de ani; despre distinsul colonel Dănilă Pop și viteazul subcolonel Victor Russu, cari în războiul lung și universal de astăzi au vârat nu

odată spaimă în trupele uriașe ale Rusiei; apoi despre marele iubitor de oameni Abatele Metodiu Zavoral din Paga-Strahov; despre neuitatul Virgil Onițiu, subcolonelul Ioan Voicu și medicul colonel Dr. Ioan Pop, încetați din viață în 1916.

Toate descrierile și notițele amintite sunt însoțite de portrete; unele sunt tălmăcite și prin versuri ocazionale. Intre acestea din urmă se distinge poezia *Trăiască Regele*, alcătuită cu avântul cunoscut al stihuirii domnului Andrei Băseanu.

Pentru a satisface trebuințele literare și culturale în masele poporului, *Calendarul Asociațiunii* a ales și pentru anul 1917 numeroase poezii din literatura populară și din literatura cultă, povestiri și glume; un articol: Pentru ce trăim? apoi bune învățăminte pedagogice (*desmerdarea* în creșterea copiilor, un articolăș cu juste observări), reguli de viață, despre însemnătatea meseriilor, tovărășiile economice, povești de igienă, despre beaură; din economie: despre roitul albinelor, despre păstrarea poamelor ș. a.

Nu este lucru ușor să alegi, uneori să prelucrezi, pentru priceperea celor mulți, o materie atât de diferită: literatură, sociologie, pedagogie, igienă, economie, cu deosebire într'un timp agitat cum este cel de acum.

Liniștindu-se în sfârșit cumplitele vremuri, prin care trecem, își va relua și Asociațiunea noastră jugul muncii pacinice cu un personal întregit. Va avea atunci răgazul și mijloacele necesare pentru a da la iveală lucrări din ce în ce mai desăvârșite și în conformitate cu cerințele publicului față de o corporație fruntașă, culturală și literară, cum este Asociațiunea.

Calendarul ei, — și cel mai nou, — trebuie cumpărat și cetit. Se găsește de vânzare la toate librăriile mai mari și costă *60 de bani*, cu poșta *70 de bani*.

Războiul.

La frontul dela apus au atacat în zilele din urmă Englezii cu multă înverșunare și cu mici succese locale, cucerind câteva tranșee, pe cari însă iarăși le-au pierdut pe urma contraatacurilor succese germane. Pe celelalte locuri a fost foc de artilerie. La frontul italian situația e cea veche. de o nouă ofensivă. Lupte greie și neîntrerupte se dau la frontul răsăritean, în Carpați și pe teritoriul României. În Carpați s'au distins în mai multe rânduri trupele comandate de generalul *Goldbach* (sibiian), iar în România s'a desvoltat luptă mare de-a lungul Siretului și pe la Galați. Lupta e în curgere.

NOUTĂȚI.

Crăciunul în Orade. Escelența Sa, Înaltpreasfințitul domn Arhiepiscop și Mitropolit al nostru *Vasile Mangra*, a celebrat sfânta liturgie în bisericile ortodoxe române din Oradea-mare, cu asistență numeroasă, în toate cele trei zile de sărbătoare ale Nașterii Domnului. Raportul amănunțit, primit la încheierea foii, îl dăm în numărul viitor.

În memoria răposatului domnitor. Ministrul-prezident, contele Stefan Tisza, a înaintat camerei un proiect, prin care se înarticează în lege memoria marelui rege Francisc Iosif I, și totodată se hotărăște să se înalte în capitala și reședința țării un monument demn de memoria răposatului domnitor al Ungariei. Măsurile în acest scop se vor lua fără amănare.

Aviz școlar. Direcțiunea școlii comerciale superioare gr. or. române din Brașov aduce la cunoștință elevilor, că anul școlar 1916/1917 se va începe în *9/22 Ianuarie 1917*. Examenele de corigență și de maturitate sunt fixate pe *16/29 Ian. 1917*. Toți elevii și corigenții au să se prezinte la direcțiune înainte de începerea școlii și de facerea examenelor pentru luarea la cunoștință a dispozițiilor necesare.

Consfătuire. Prezidenții parlamentelor din țările aliate se întrunesc în 19 Ianuarie a. c. Într'o consfătuire la Berlin Parlamentul ungar va fi reprezentat prin vice-prezidentul *Simonsits*.

† **Nicolae Peicu.** Despre moartea preotului militar *Nicolae Peicu*, cu care ne ocupăm și la alt loc, primim dela un coleg al răposatului, următoarele amănunte: În 17 Decembrie n. 1916, un detașament de soldați de ai noștri plecase să se așeze prin tranșee. O lavină mare, rostogolită de pe munte la vale, a îngropat însă întregul detașament. Preotul Peicu cu toți ofițerii și soldații disponibili au alergat la fața locului, pentru a salva viața celor de sub zăpadă. Atunci a venit a doua lavină, care a cerut nouă jertfe: a îngropat și pe salvatori. Împreună cu preotul militar Peicu, care apoi în 23 Decembrie n. a fost înmormântat, prin preotul militar bucovinean Ioan Popescu, cu onorurile cuvenite militare. Odihnească în pace!

Al cincilea împrumut de război. Rezultatul împrumutului al cincilea de război, după semnele de până acum, are să fie deplin mulțumitor atât în Austria, cât și în Ungaria. Este deplin îndreptățită speranța, că acest împrumut întrece pe al patrulea.

Sisteme de bilete. Cu ziua de 1 Februarie 1917 se va introduce în Oradea mare sistemul de bilete la cumpărarea de cafea, zahăr, slănină și ceai.

Militare. Conscrierea glogașilor anului 1899 se îndeplinește în zilele de 15, 16 și 17 Ianuarie a. e.

Hymen. Dșoara *Cornelia Sîmedrea* și domnul *George Rimbaș* logodiți. 1916 Decembrie 26.

Mitropolit bulgar în Constantinopol. Între guvernul bulgar și cel turcesc s'a urmat un schimb de păreri asupra organizării raporturilor religioase la bulgarii locuitori pe teritoriul Turciei. Conform învoelii statutare, sinodul bulgar a numit un mitropolit titular la Constantinopol, în persoana episcopului *Ilarion*, care a și plecat la noua sa reședință.

Se vor înflera. Din Viena se anunță: Locotenentă din Austria-inferioară a dat o ordonanță privitoare la persoanele, care scumpească prețurile piețelor. Numele acestor persoane, dacă vor fi osândite din partea judecătorilor pentru delictul comis împotriva regulilor negocului de alimentare, se vor afișa pe tabla neagră a oficiilor și se vor publica și în ziare.

Câtă muniție se trece pe un front? Un ziar din Berlin scrie: Numărul împușcăturilor, date de tunurile germane și engleze la frontul apusean în anul 1916, a fost de patru miliarde și 15 milioane, va să zică pe zi cam 11 milioane de gloanțe.

Înștiințare. Comanda militară ordonează, că începând din 1 Ianuarie a. e. toate persoanele civile, care sunt în etatea serviciului militar, să-și poarte la sine toate documentele militare, de unde să se poată constata titlul de drept, în ceea ce privește scutirea lor de serviciu activ. Asemenea și tinerii între 14 și 17 ani să aibă cu sine extrasele matriculare, pentru a-și putea dovedi ori și când anii vârstei lor.

De urmat. Proprietarii de restaurante din Germania s'au întrunit nu de mult la o consfățuire în Erfurt, unde s'a hotărât ca după război să se înlăture uzul (sau mai corect zis abuzul) bacșiiului din toate restaurantele Germaniei. Personalul de serviciu va primi salariu fix, și lumea nu va mai fi molestată de ceața doritorilor de bacșis în hoteluri, restaurante și alte localități publice.

Rugare. De oarece soldații noștri, în timpul de puțină liniște ce o au, vor să se adape și de cunoștințe, scoase din o lectură lor potrivită, subacrisul rog pe această cale pe toți domnii intelectuali și publicii români din țara noastră și îndeosebi administrațiile ziarelor și librăriile, a fi atât de bune și a trimite pe seama soldaților români dela Regimentul 64 ces. și reg. și bolnavilor ziare, cărți, foie ilustrate etc. Pentru toate dăruirile voi exprima mulțumită publică. Adresa: Militarseelsorge des K. u. K. Infanterieregiments Nr. 64. *Feldpost 385. Andreiu Moldovan*, preot militar ces. și reg.

Cărți și reviste.

Anuarul reuniunii femeilor române din Sibiu, pe anul 1914/15 și 1915/16. Editura reuniunii. E o dare de seamă despre activitatea valoroasei reuniuni de femei din Sibiu, în anii

doi din urmă, atât de grei și pentru ea, ca pentru toate instituțiile românești din patria aceasta. S'a tipărit în Sibiu, tipografia arhidiecezană, și s'a împărțit între membrele și membrii reuniunii, al căror număr ar putea să fie mai mare decum reiese din lista dată la finea anuarului.

Nr. 210/1916. (190) 1—3.

Concurs.

Pentru întregirea postului de capelan cu drept de succesiune lângă parohia neputineios *George Maior* din parohia de clasa a III-a *Găunoasa* cu filiile *Cutini* și *Ciulpez* din protopresbiteratul Hunedoara, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Emolumentele sunt: Jumătate din toate venitele din parohie și din filii.

Reflectanții să-și înainteze cererile la subsemnatul oficiu protopresbiteral în termenul deschis, având a se prezenta în zi de Duminecă sau sârbătoare la biserică, spre a cânta, cuvânta și a face cunoștință cu poporul.

Hunedoara, la 4/17 Decembrie 1916.

Oficiu protopresbiteral gr.-or. al trac-tului Hunedoara în conțelegere cu comitetul parohial.

Dr. Cornel Popescu,
protopresb. administr.

Convocator.

Onorații membri ai Reuniunii de înmormântare din Poiana (*Polyán*) sunt poțitiți a se întruni la a X-a adunare generală ordinară, ce se va ținea Duminecă în 28 Ianuarie a. e. la 3 ore p. m., în sala școlii din Deal, cu următorul

Program:

1. Deschiderea adunării generale.
2. Constituirea adunării generale.
3. Presentarea Rațiociniului pro 1916.
4. Votarea Budgetului pro 1917.
5. Eventuale propuneri.
6. Inchiderea adunării generale.

Poiana (*Polyán*), în 13 Ianuarie 1917.

George Bărbat,
secretar.

Nicolae Dobrota,
director.

2—3 (194)

Sodă de săpun și Spirit de oțet
se află la **Hermann Hermann.**

Piața mică Nr. 29.

Comptoaristă

care e versată perfect în scris și vorbire în toate trei limbile patriei, se primește.

Pentru oferte se roagă sub cifrele **A—Z** la administrația acestui ziar.

2—3 (192)

A apărut:

în editura Comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane

Rânduiala Liturgiei

și

Carte de rugăciune

pentru tinerimea gr.-or. ort. română

în care se cuprind: Rânduiala liturgiei; rugăciune de dimineață; rugăciunea sfintei Treimi; rugăciune către Dumnezeu Fiul; psalmul 50 „Miluește-mă Dumnezeule” etc.; Simbolul credinței; tropare de cerere; rugăciunea sfântului Efrem; rugăciunile mesei; rugăciune de toate zilele către Născătoarea de Dumnezeu; rugăciune către sfântul Nicolae; rugăciune înainte de mărturisire; rugăciunii înainte de împărtășirea cu s. cuminecătură; rugăciunile lui Vasile și Ioan gură de aur; rugăciuni după împărtășirea cu s. cuminecătură; rugăciunile de seară și rugăciunea cinstei crucii.

Se află în deposit spre vânzare la **Librăria arhidiecezană**, și se vinde legată frumos, în culoare roșie, cu **50 fileri.**

Format plăcut, mic, pentru a se putea purta și în buzunar.

Revanzătorilor li se dă rabat 20%.

A apărut și se află de vânzare la **Librăria arhidiecezană:**

Calendarul arhidiecezan

pe anul 1917

cu Șematismul autentic al bisericii ortodoxe române din Ungaria și Transilvania. Partea literară conține lucrări foarte interesante, și anume: † Arhiepiscopul și Mitropolitul *Ioan Mețianu* (moartea și înmormântarea sa), de T. V. P. — Tot merge omul... de P. Dulfu. — Arhiepiscopul și Mitropolitul *Vasile Mangra*, cu portretul nou al Inalt Preasfinției Sale, (alegerea, hirotonirea și instalarea sa), de T. V. P. — Meditații... de Al. Munteanu a. l. V., protopop. — Preoțimea în serviciul statisticii, de Dr. Gh. Comșa. — Din război (sonet), de V. S. — Jertfa (poveste spaniolă). — Cugetări. — Rugăciune (fragment), de I. A. Lăpădatu. — Casa cu stăfii (episod din războiul de astăzi). — Gânduri și sfaturi, de N. I. — Tărgurile. — Anunțe. — Catalog de cărți bisericești, didactice și tipărituri, cari se află de vânzare la **Librăria arhidiecezană.** — Lista manualelor didactice, admise de Consistorul arhidiecezan, spre a fi întrebuințate în școlile confesionale greco-orientale române din arhidieceza Transilvaniei. — Tipărituri pentru școli și biserici.

Prețul 1 Cor. 50 fil., plus porto poștal 30 fil.

A apărut

în editura Comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane

Acaftistul

Preșintei Născătoarei de Dumnezeu și alte rugăciuni, cu binecuvântarea Inalt Preasfințitului Domn *Ioan Mețianu* arhiepiscop-mitropolit al bisericii ortodoxe române din Transilvania și Ungaria etc.

În această ediție augmentată, (474 pagini) se cuprind:

Rugăciunile dimineții, de seară și pentru fiecare zi din săptămână. Canonul de rugăciune de toate zilele. Rugăciunile dumnezeieștii Liturgii. Canon de pocăință către Domnul nostru Iisus Christos. Rugăciune mai înainte de ispovedanie. Învățătură pentru ispovedanie. Rugăciunile sfintei cuminecături. Rugăciunile după sfânta cuminecătură. Rugăciune către Domnul nostru Iisus Christos. Rugăciune din toate zilele către Născătoarea de Dumnezeu. Acaftistul Domnului nostru Iisus Christos. Canon de umilință către Domnul nostru Iisus Christos. Rugăciunea de umilință către Domnul nostru Iisus Christos. Acaftistul preșintei de Dumnezeu Născătoare. Canonul sfântului Nicolae. Cinstitul Paraelis al preșintei Născătoarei de Dumnezeu. Canon de rugăciune către Ingerul păzitorul vieții omului. Canonul de rugăciune ce se cântă către toate puterile cerești și către toți sfinții. Rugăciunile mesei. Rugăciune la deosebite ocazii. Culegere de rugăciuni la felurite întâmplări. Sinaxariu pentru tot anul. Păscălia până la anul 1960 cu explicare.

Se află în deposit spre vânzare la **Librăria arhidiecezană**, și se vinde legat solid și cu gust, în culoare roșie, cu **2 cor.** porto 20 fil. Revanzătorilor li se dă **20%** rabat.

A apărut în editura comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane:

B. Ruiz Amado:

Secretul succesului

convorbiri teoretice și practice cu tinerii de 15—20 ani, traducere de **Vasile Stan**, profesor la seminarul „Andreian”. Cuprinsul: Succesul și fericirea. Problema succesului. Idei atavice. Zeificarea succesului. Zodia. Pericolul fatal. Planul de luptă. Nu fumezi? Încă o țigaretă...? Păhărelele de beaură. Vorbele obscene. Steagul celor șapte voinici. Timpul e aur. Lectura. Jocurile. Sportul. Prietini. Cavalerism și Donchișotism. Viermele neadormit. Orientări. O putere... Noblețea adevărată. Inclinațiile și destoiniciile. Concurența socială. Capitalul celor desmoșteniți. O obiecțiune și o părere. Chemarea dumnezeiască. Munca. Împărțirea timpului. Statornicia. Împărțește ca să învingeri. Puterea de sus Adauș: Sfaturile unui părinte către fiul său.

După cum se vede din acest cuprins bogat, **Secretul succesului** e o contribuție însemnată la literatura noastră pentru tineret, astăzi destul de săracă.

Se află în deposit spre vânzare la **Librăria arhidiecezană** din Sibiu, exemplarul broșat (280 pagini format 8°) cu **2 coroane.**

Revanzătorilor se dă un rabat de **20%**.

A apărut și se află de vânzare la **Librăria Arhidiecezană,**

din Sibiu-Nagyszeben.

Adolf Harnack.

Monahismul

idealurile și istoria lui

trad. de

Dr. Gh. Comșa.

Prețul unui exemplar e 1 Cor. cu porto poștal, 1 Cor. 15 fil.

„Biblioteca Șaguna”

Redactată de **Dr. I. Lupaș, Săfiște.**

Nr. 16—36

Mângâiați poporul!

Cuvântări bisericești

de

Dr. Ioan Lupaș

și alți preoți din protopopiatul Săfiștei.

Se află de vânzare la **Librăria Arhidiecezană** în Sibiu-Nagyszeben.

Prețul unui exemplar: Broșat cor. 2—, legat cor. 2'60, porto 20 fileri.

A apărut și se află de vânzare la **Librăria arhidiecezană** în Sibiu

Frumoasa din Nor

și alte povești

de

E. Hodoș.

Prețul 2'50 cor. + porto 20 bani.

Mere

calitate mai bună, se caută spre cumpărare. Cine dorește a vinde se adreseze la **administrația fo**